1992m rugsėjis

Nr. 20

Nesvarumo būklė

LEIDŽIAMAS NUO 1991.09.21

DVISAVAITINIS LAIKRAŠTIS FANTASTAMS

ĮSPŪDŽIAI IŠ „LITUANIKONO"

Norėtumėm priminti Lietuvos fantastų suvažiavimą, nes jis jau senokai buvo. Ši nuostabi tendencija jau įėjo į fantastikos istoriją. Treti metai konventas vyksta Kauno kultūros rūmuose. Kaip ir kiekvienais metais vyko filmų peržiūros, paskaitos, diskusijos, žaidimas „Požemiai ir drakonai", vakaronė. Kiekvienas fantastas galėjo pasirinkti labiausiai patinkančią sritį. Džiugu, kad šis konventas surinko daugiausiai jaunųjų fantastų negu pernai ir užpernai. Gaila, kad dėl kažkokio nesusiorganizavimo daugelis negalėjo pažiūrėti filmų iki galo, nei pasiklausyti paskaitos. Malonu, kad „Lituanikone" buvo galima pažiūrėti senų ir pačių naujausių po keletą metų gamintų fantastinių filmų. Kaip ir visame „Lituanikone" taip ir šiame buvo svečių, daugiausia iš šalia esančių valstybių – Latvijos, Rusijos. Taip pat svečių iš Švedijos, Anglijos ir kt. Per vakaronę vyko kostiumų balius. Kiekvienas norintis galėjo kažkuo ypatingu ir nepakartojamu. Visiems labai patiko „Ieva ir kerimedžiai", „Būtybė iš paukščių tako", „Paskutinis Žemės karas", „Priešas", „nemaudžia" Toliariečiai taip pat vaidino nedidelį vaidinimą, pasijuokindami ir pačius rimčiausius fantastus. Už tai buvo apdovanoti prizu – gavo didelį didelį...

Buvo ir konkursų. Už vieną tokį – apie drakoną gavo apdovanojimą viena „Toliario" klubo narė – Kaulėn Vaikan.

Taigi, nekantriai laukime kito „Lituanikono"

GERDA

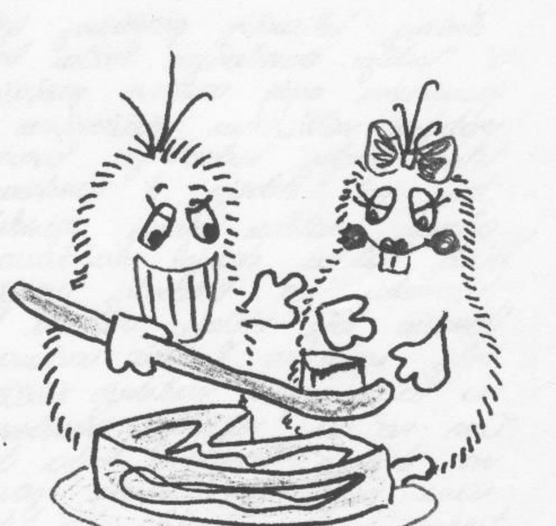

„N.B." Nr 20

ALKANAS PAUKŠTIS

Ant kalnelio – alkanas paukštis,
Nenuilstu ištiesę sparnus:
Per naktį Viešpatį kyrantį,
Į laimę atvilsiu vargus.

Alkanas paukštis Viešpatį
Skiemenimis vos apglobs –
Apglobęs apgynimo rato
Pasaulį nuo tepalšas.

Atsiųsiu Jog pranašų paukštį
Iš tos žvaigždės nebaisios,
Kuriuos pasiuntė atlikt
Per daug vargo ir tiesos.

Atvesiu Viešpatį kalnuos
Į nenuilstų ištiesę sparnus
Ir širdis, kur kiekvienas kalnas
Nuo tiesos vėsaus kelias.

x x x

... ant kalnelio – alkanas paukštis
Nuoširdžiai pakiliojau.
Laukiau Viešpaties kyrančio:
Atsiųs Jis man kelią.

NERINGA

NEĮTIKĖTINOS ISTORIJOS

Norime keliančių pranešimą apie iš Indijos vandenyno. Kvotoj buvo pranešama apie vandens paviršiuje netikėtai milžiniškus žvėriančius kūnus. Grupė kibrologų čionai taip pat nebėjo iš vandenyno atlikti kūnų tyrinėti. Mirusiųjų ilgis kartais siekia maždaug 130 kilometrų per vidutinį greitį. Vandens tuje vidaus vibruos. Po metų kapitono P. Horio vadovaujamo laivo grupė patekėjo žvėrių kūnų vandenyno dalyje. Kapitonui buvo įdomu viską – jis laivą pavadino tiesiai į žvėrių kūnų. Bet tik tiesiai nuo vaikų pranešė jį, kai viskas aplinkui atrodė kažkoks vaiduokliškas rūkas, kuris atmetė netikėtai dar kiekvieną žvėrį. Paskui jie kažkaip dingo, ir laivas negalėjo nuo kelio.

iš „Jūros gyvūnų" 1977 Nr.3

DEVYNETAS APIE DRAKONĄ

Kadaise ant aukšto kalno gyveno dvikojis Drakonas ir gėrė kraują (šlapį). Drakonas žudė ir išdegindavo miškus ir laukuose savo kelyje ant žemės. Gyvėnė Drakonas labiausiai kalnų kalnų, tačiau jis ir vaikščiojo. Drakonui buvo apie 3 metus, kuris žino apie jo vardą. Jis kalbėjo, kad tik tuvėdamas Drakonišką galėjo nugalėti jiems visko padėti. Drakonas tebuvo gilinis drakonijados pilietis. Jis vykdė Didžiojo Drakonijono įsakymus... Tačiau jau išbaigta mano gyvenimą ir Drakonas, nelaimingas drakonėlis nakčia buvo kartą jo drakonėlis nakčia buvo vakarais patekti į „Ištvanilevos"

SAULĖS VAIKAS

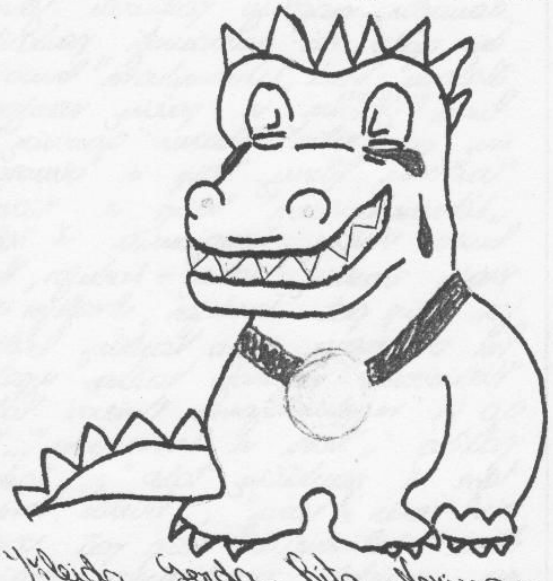

Kiekvieno gerda, kita, kovinga ir kovinis vaikas